

Nhớ Hoa Hồng Trắng

Kiều Thu hè Tố hỡi em nghiêng chân rốn bể mà xem lửa bùng...

Vũ Hoàng Chương.

Mưa tĩ tễ, nắng nồng nàn, cái thời yêu dấu nằm ngang mắt chờ. Chắc gì trời sẽ sa mưa?Chao ôi nắng quá cái mùa Hè ơi!

Kia em, nắng lửa cháy trời, cháy leo quanh núi quanh đồi Cali...Mùa Hè lửa bắt đầu đi...và mưa như gái dậy thì...già nua!

Hàng cây phong đứng sững sờ, lá xanh không đỏ kịp đồ hay không? Thường khi màu lá phong hồng / thì vàng sẽ nhuộm cho dòng sông Thu...

Mà mưa, mưa cứ xa mù...
Và nắng thì nắng như từ đất lên!

Em à, anh nói với em, nhiều khi muốn nói chuyện riêng chúng mình - chuyện chi thì cũng chuyện tình, nắng mưa, cái cơ qua Đình nhớ nhung...

*

Ngày xưa, xưa lắm nhen lòng, qua Đình thấy trúc muốn bông ai hôn! Xui chi cái má hường hường...nhớ hoa hồng trắng, chắc còn trước sân?

Tiền đình tạc dạ băng khuâng, chi mai nhất đóa...ngươi dựng là Nàng...

Trần Vấn Lệ